

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4760/2021
10.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Ђокић адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Предраг Стефановић адвокат из ..., Републике Србије – Војна установа „Дедиње“ – Пословна јединица Ниш, коју заступа Војно правобранилаштво – Одељење у Нишу и ВВ из ..., ради раскида уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Нишу Гж 3025/17 од 25.02.2020. године, у седници већа одржаној дана 10.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Нишу Гж 3025/17 од 25.02.2020. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Нишу П 6893/2010 од 20.02.2017. године, ставом првим изреке, одбијен је предлог тужиоца за понављање поступка окончао правоснажном пресудом Основног суда у Нишу П 6893/2010 од 07.06.2010. године према туженима ББ из ... и Републици Србији – Војној установи „Дедиње“ – Пословна јединица Ниш. Ставом другим изреке, одбачен је предлог тужиоца за понављање поступка против ВВ из

Решењем Вишег суда у Нишу Гж 3025/17 од 25.02.2020. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено решење Основног суда у Нишу П 6893/10 од 20.02.2017. године.

Против правоснажног решења донетог у другом степену тужилац је, на основу члана 404. важећег Закона парничном поступку, благовремено изјавио ревизију ради уједначавања судске праксе (посебна ревизија).

Поступак у овом спору покренут је и правоснажно окончан пре ступања на снагу важећег Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11). Због тога се у овом случају, на основу члана 506. став 1. тог Закона, о предлогу тужиоца за понављање поступка одлучује применом одредби Закона парничном поступку („Службени гласник Републике Србије“ број 125/04 и 111/09 – ЗПП). Из тог разлога у овом спору нема места примени члана 404. важећег Закона парничном поступку, на основу којег је тужилац изјавио ревизију, али ни члана 395.

ЗПП јер је чланом 412. став 4. тог Закона прописано да је ревизија увек дозвољена против решења другостепеног суда којим је правноснажно одлучено о предлогу за понављање поступка.

Одлучујући о изјављеној ревизији, на основу члана 399. у вези члана 412. став 4. и 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да тужиочева ревизија није основана.

У спроведеном поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 361. став 2. тачка 9. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Неосновано се ревизијом указује на учињену битну повреду одредаба парничног поступка из тачке 12. става 2. означеног члана, јер другостепено решење нема недостатака наведених у ревизији због којих се његова правилност не може испитати.

Тужилац је 01.03.2016. године поднео предлог за понављање поступка који је правноснажно завршен одбијањем његовог тужбеног захтева, због новог доказа – писмена Предузећа „Југодрво“ из Београда од 12.02.2016. године, којим га то предузеће обавештава да у својој евиденцији нема податак да је било коме издато овлашћење за промет било ког возила у његовом власништву (па ни возила марке „Бјуик“, које је било предмет уговора о размени од 20.01.2008. године). Поднети предлог тужилац је допунио поднеском од 01.12.2016. године и разлогом из члана 422. тачка 4. ЗПП, тврдећи да је уговор о трампи фалсификован зато што га он није потписао.

Нижестепени судови су предлог за понављање поступка у односу на туженог ВВ (оснивача предузећа „Аргус“ доо из ..., брисаног из Регистра привредних субјеката након правноснажног окончања поступка), одбацили зато што означено физичко лице није правни следбеник наведеног привредног друштва. У односу на остале тужене судови су одбили предлог тужиоца за понављање поступка, са образложењем да писмено од 12.02.2016. године није нови доказ у смислу члана 422. тачка 9. ЗПП и да се понављање поступка из разлога предвиђеног тачком 4. означеног члана може успешно тражити само ако се у кривичном поступку утврди да је исправа фалсификована или је у њој оверен неистинит садржај, што је у овом случају изостало.

По налажењу Врховног касационог суда, одлука о тужиочевом предлогу за понављање поступка је правилна.

Нова чињеница је разлог за понављање поступка у смислу члана 422. тачка 9. ЗПП само ако је постојала за време трајања поступка, до оне фазе до када је могла бити употребљена, али странка за њу није знала или због других разлога није могла да је употреби. Недостатак пуномоћја којим је Предузеће „Југодрво“ из Београда – власник возила марке „Бјуик“, овластило туженог ББ да тим возилом располаже није нова чињеница. Тужилац је знао да је означено предузеће власник тог возила (тужени ББ му је предао саобраћајну дозволу), а знао је и да друга уговорна страна из уговора о трампи нема овлашћење да тим возилом располаже, што произилази и из садржине жалбе тужиоца изјављене против првостепене пресуде, коју је другостепени суд одбио као неосновану.

Предлог за понављање поступка из разлога предвиђеног чланом 422. тачка 4. ЗПП везан је за рок од 5 година од дана када је одлука постала правноснажна, и по

протеку тог рока такав предлог се не може поднети (члан 424. став 3. ЗПП). Овај (објективни) рок почиње тећи од дана достављања правноснажне судске одлуке парничним странкама, с обзиром да је чланом 348. став 2. ЗПП прописано да пресуда има дејство према странкама од дана када им је достављена.

У конкретном случају, препис друостепене пресуде достављен је тужиоцу 09.08.2011. године, тако да је до предаје поднеска од 01.12.2016. године – допуне предлога за понављање поступка, протекао рок од 5 година што поднети предлог из тог разлога чини пре свега неблаговременим. Међутим, то одлуку нижестепених судова не чини незаконитом, тим пре што су дати правилни разлози због којих би такав предлог морао бити одбијен и да је поднет у законском року.

Имајући изложено у виду, по оцени Врховног касационог суда, нису основани наводи ревизије да су нижестепени судови дискреционо ценили одредбу члана 422. тачка 9. ЗПП, а код чињенице да је предлог за понављање поступка из разлога прописаног тачком 4. означеног члана поднет по протеку законског рока, ирелевантни су наводи ревидента којима истрајава на тврдњи да оспорени уговор о размени није потписао и да би та чињеница била доказана у поновљеном поступку.

Из наведених разлога, на основу члана 405. став 1. у вези члана 412. став 5. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић